

РЕШЕНИЕ

№ 432

гр. София, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 58 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА Й. БЪЧЕВА

при участието на секретаря МАГДАЛЕНА ИВ. РАНГЕЛОВА
като разгледа докладваното от СВЕТЛАНА Й. БЪЧЕВА Гражданско дело № 20211110159562 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по предявен от **И******* **ООД** против „**Т*******“ **ЕООД** иск с правно основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 288 ТЗ за сумата **2 400 лева**, претендирана като неустойка за неизпълнение в срок на сключен между страните на 20.01.2021 г. Договор за изработка на уебсайт /неустойка по т. 25 от договора/, ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска /13.10.2021 г./ до окончателното плащане. Твърди се, че е било уговорено изпълнението да е съобразно Приложение № 1 към договора, което представлява техническо задание. На 15.02.2021 г. ищецът уведомил ответника за констатираното несъответствие със заданието по повод изпратената му от ответника чернова на изработеното. Ищецът констатирал несъответствие и при втория изпратен му от ответника на 27.02.2021 г. проект на уебсайт относно цветове, липса на разработен дизайн на уебстраниците, неразработени функции, разпознаваем бланкетен шаблон. Поддържа, че в т. 25 от договора е уговорена неустойка за забавено изпълнение на поетото с договора задължение за изработка на уеб сайт в 30-дневен срок от сключване на договора, която неустойка претендира, тъй като, макар и като компромис, ищецът приема изпълнената от ответника работа, която счита за частично изпълнение, но счита, че договорената за изпълнение работа по изработка на уеб сайт в крайна сметка не е извършена, в това число и в договорения срок.

От страна на ответника се оспорва иска, като се твърди, че е изпълнил договора съобразно възложеното, а твърдяната забава е вследствие на поведението на ищеца, който бил променил заданието на поръчката в течение на изпълнението и не е оказал необходимото съдействие на ищеца по отношение „*уточняване на параметрите по изработката на сайта и относно графичното оформление*“. Ответникът изпратил на ищеца приемо-предавателен протокол, с който е предложил да бъде предаден официално сайта със съществуващите до момента функционалности, като ищецът не е

предприел действия за приемане на извършената работа. Поддържа, че съгласно т. 8 от договора възложителят следва в срок до 5 дни да изрази мнение по отношение на изработеното, а при липса на изразено мнение се приема за одобрение съобразно чл. 9 от договора. По повод даденото от страна на съда указание да уточни кога твърди да е предложил пълно изпълнение на ищеца, от страна на ответника не се заявява твърдение, а само се представят документ на имейл от дата 11.05.2021 г. /което е дата повече от два месеца след срока на договора/. От своя страна обвинява, че ищецът се ползва, без съгласието на ответника, от извършената от ответника работа - от графичното оформление на уеб сайта, като е използвал времето, през което е има достъп „текстовата среда и е присвоил, без знание и съгласие на ответника, изготвеното от ответника структурно, функционално и графично оформление, изработени от ответника.

Съдът, след като прецени събраните доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

С доклада по делото е обявено за безспорно между страните и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че на 20.01.2021 г. между н*****, като възложител, и „Г*****“ ЕООД, като изпълнител, е сключен договор за изработка на уебсайт.

При сега извършената по-задълбочена преценка на твърденията на страните в исковата молба и Отговора, съдът намира, че твърденията на страните съвпадат относно обстоятелството, че по договора има изготвена от ответника работа, която ползва ищеца. Разликата в твърденията се състои по същество в това, че според ответника изработеното от него е пълно изпълнение на възложената работа като е съответно на зададеното при сключване на договора, докато според ищеца изпълнението на ответника е непълно/неточно, както в 30-дневния срок след срока за договора /предвиден за обезщетяване с неустойка за забава по т. 25 от договора/, така и след приключване на отношенията между страните, в т.ч. към момента на завеждане на исковата молба. Ищецът счита, че полученото от ответника частично изпълнение е възнаградено с платения на ответника аванс в размер на 1 200 лв., докато от страна на ответника се счита, че извършената от него работа не е заплатена с този аванс и ищецът неправомерно се ползва от изработения му от ответника уеб сайт.

Съгласно т. 25 от договора изпълнителят дължи неустойка при забавяне в срока на изпълнение в размер на 3 % от стойността на целия договор за всеки просрочен ден, но не повече от цялата сума по него. Следва, че за решаване на спора – дължима ли е неустойка по т. 25 от договора, е съществено да се установи какъв е договореният срок за изпълнение на поръчаното /изработка на уеб сайт/, съответно - дали в договореният срок ответникът е предложил пълно изпълнение на договора, както и в какво се състои договореното от страните пълно и точно изпълнение на договора.

Съгласно т. 7 от договора, изпълнителят „Г*****“ ЕООД се задължава да разработи уебсайт в срок до 30 дни след сключване на договора. Следва, че считано от 20.01.2021 г., срокът за изпълнение изтича на 19.02.2021 г.

Съгласно т. 4 и т. 5 от договора, възложителят н***** се задължава да изплати на изпълнителя възнаграждение в размер на 2 400 лв. без ДДС, от които 1 200 лв. без ДДС са платими при сключване на договора /не се спори, че са платени/; 1000 лв. – при

приемане на Уебсайта, както и 200 лв. -10 дни след приемане на сайта.

Съгласно т. 3, уебсайтът следва да бъде изработен *по параметри, изпратени от Възложителя и описани в Приложение № 1 към договора*, което представлява техническо задание. От страна на ответника не се спори, че представеното с исковата молба Приложение № 1 възпроизвежда изпратените му от ищеца и приети от ответника зададени от ищеца параметри на поръчания уебсайт – не се спори нито с Отговора, нито в първо съдебно заседание, независимо от изрично дадената от съда възможност за уточнение. От своя страна в първото съдебно заседание от страна на ищеца се твърди разлика между изпратените от ищеца на ответника преди сключване на договора параметри на уеб сайта и подписаното Приложение № 1 към договора. Независимо от така заявеното от ищеца, със сключването на договора ищецът се е съгласил, че Приложение № 1 отразява неговите изисквания като Възложител.

Представя се Приложение № 1 към договора /на английски език и български език – л. 19 от делото/, което предвижда брой и вид страници, продукти, посочен е подобен сайт, който Възложителят харесва и желае да бъде ползван *„като пример за структура, поведение...“*

Според т. 27 от договора, *всяко едно изменение или допълнение, както и тълкуването на всяка една клауза на договора ще се урежда по взаимно съгласие на страните, изразено писмено под формата на анекс*. В т. 7, 8 и 9 от Приложението е предвидено уеб сайтът да съдържа: *страница за поддръжка с линкове за изтегляне, страница за връзка, както и страница за регистрация на продукта при покупка*.

Не се спори и се установява, че преди изтичане на срока, на дата 11.02.2021 г. ответникът е предоставил на ищеца „първа чернова“ на проекта за обновяване на уеб сайта му, която чернова ищецът е върнал на ответника на дата 15.02.2021 г. със свои забележки, отбелязани в черновата, сред които:кое как следва да се вижда, къде да е разположено; няма опции за сортиране и преглед.

Не се спори и се установява, че на 27.02.2023 г., което е след изтичане на срока на договора, ответникът е изпратил на ищеца т.нар. от ищеца „втора чернова“ /озаглавена в документа като Чернова 1 – изпратена за преглед на 27.02.2021 г./, като на дата 12.03.2021 г. ищецът отново е върнал черновата с отбелязани от негова страна забележки, сред които както несъгласия с дизайна, така и отбелязване, че *„ страницата за поддръжка още не е разработена, както и страницата за връзка с нас; страницата Дилъри и Магазин; регистрацията при покупка*.

От страна на ищеца не е оспорена истинността и съдържанието на представената с Отговора на ответника електронна кореспонденция между страните, касаеща периода 15.03.2021 г. – 09.04.2021 г. /л. 93-97 от делото/ В същата е изразена воля от страна на ищеца за продължаване на работата по изработване на уеб сайта. Така в съобщение от 18.03.21 от ищеца е заявено, че *„...структурата и функционалността на сайта, станаха добре“*, но е необходим съответно *„добър дизайн“* Не се изяснява във връзка с какво е, но със следващо писмо от 26.03.2021 г. ищецът е изпратил на ответника определени файлове.

Налага се изводът, че след забележката на ищеца от дата 12.03.2021 г. /че *„ страницата за поддръжка още не е разработена, както и страницата за връзка с нас; страницата Дилъри и Магазин; регистрацията при покупка“* , посоченият недостатък явно да е бил отстранен – при положение че в кореспонденцията в

последващия период 15.03.2021 г. – 09.04.2021 г. /л. 93-97 от делото/ такава забележка не се съдържа от страна на ищеца, а напротив – заявено е било от ищеца, че „... *структурата и функционалността на сайта, станаха добре*“, но е необходим съответно „*добър дизайн*“.

Не се спори и се установява изпратен от ответника на ищеца трети вариант на проекта за уеб сайт, който ищецът от своя страна отново е върнал с отбелязани забележки – „Проект рев.3-Преглед 1 – прегледано на дата 08.04.21 г.“ /л. 189 от делото/

Не се спори и се установява, че на 12.04.2021 г. от страна на ищеца е изпратено до ответника уведомление за прекратяване на договора, мотивирано с мнение, че възложената работа не е изпълнена и че няма да може да бъде изпълнена от ответника /л. 241 от делото/.

Както се изясни по-горе, за да се признае възникнало в полза на ищеца вземане за неустойка по т. 25 от договора е съществено да се установи: в какво се състои договореното от страните пълно и точно изпълнение на договора и дали ответникът е предложил пълно и точно изпълнение на договора в договорения срок - 19.02.2021 г.

Съдът намира, че така общо формулираните в Приложение № 1 към договора параметри на планирания за изработване уеб сайт са изпълнени от ответника още с първия предложен от него проект на т.нар. чернова, който проект е бил депозиран преди изтичане на договорения срок. В този първи проект се съдържат отделните категории информация, предвидени с Приложението, в това число предвидените за създаване *страница за поддръжка с линкове за изтегляне, страница за връзка, както и страница за регистрация на продукта при покупка*. Относно функционалности на уеб сайта, както и на отделни страници, Приложение 1 не съдържа параметри в какво следва да се състоят.

Според т. 27 от договора, *всяко едно изменение или допълнение, както и тълкуването на всяка една клауза на договора ще се урежда по взаимно съгласие на страните, изразено писмено под формата на анекс*. Такива анекси не се представят. Има основание да се приеме, че формата за писмени анекси е изпълнена с електронно разменената кореспонденция, от която е видно, че страните са се съгласили допълнително да уточняват и съгласуват визията и функционалностите на възложения за изработване уеб сайт, като активност е била проявена и от двете страни до момента, когато договорът е прекратен по почин на ищеца.

Тълкувана съобразно чл. 20 ЗЗД вр. чл. 288 ТЗ и във връзка с клаузата на т. 27 /която допуска изменение на договора, респ. изменение на изискванията към възложената работа/, клаузата на т. 25 за неустойка при забава се явява неприложима за отношенията на страните още към датата на изтичане на срока на договора – 19.02.21 г., защото към този момент ответникът е бил изпратил своя проект, а ищецът - своите забележки по предложения му проект, като ищецът е желал, съответно е бил съгласен да приеме изпълнение, макар и забавено след крайния срок на договора /според неговите изявления в кореспонденцията/.

Тъй като се установи, че първоначално уговорените с Приложение 1 параметри на бъдещия уеб сайт не са достатъчно конкретни, като страните са се съгласили да ги уточняват в хода на изпълнение, хипотезата на т. 25 за дължима към възложителя

неустойка поради забава не е осъществена, тъй като възложената на изпълнителя работа е била в процес на уточнение, дори към датата, когато ищецът-възложител е уведомил, че прекратява договора – 12.04.21 г. До този момент се установява, че от страна на ответника своевременно са били извършвани корекции съобразно забележките на ищеца. Така например, към края на отношенията, след забележката на ищеца от дата 12.03.2021 г. /че „ *страницата за поддръжка още не е разработена, както и страницата за връзка с нас; страницата Дилъри и Магазин; регистрацията при покупка*“ , в кореспонденцията в последващия период 15.03.2021 г. – 09.04.2021 г. /л. 93-97 от делото/ такава забележка не се съдържа от страна на ищеца, а напротив – заявено е било от ищеца, че „...*структурата и функционалността на сайта, станаха добре*“, но е необходим съответно „*добър дизайн*“, от което следва недостатъците в структурата и функционалността да са били отстранени от ответника, съответно извършената по тях работа – приета от ищеца. Наред с това, при сравнение между забележките на ищеца в предоставените му от ответника „чернови“, съдът намира, че от страна на ищеца са отбелязвани все нови забележки и изисквания, които са различни от предходно направените.

Отбелязва се също, че още преди сключване на договора - на 22.12.2020 г., управителят на ответното дружество е разяснил на представителя на ищцовото дружество, че при използването на система, която да е съвместима с 3 D дисплеят, който ищецът иска да се вгради в сайта, няма да се постигне желаната визия на сайта. В отговор ищцовото дружество е посочило, че задължително иска 3D модулът да се вгради в сайта /кореспонденция на л. 15-18/. Приложение № 1 не съдържа съгласие на страните по този въпрос и не са налице други доказателства, които да установяват, че ответникът да се е ангажирал да изпълни изискването на ищеца – едновременно да бъде вграден 3D модул и заедно с това да бъде постигната желаната от ищеца визия.

По аргумент от чл. 260, ал. 2 ЗЗД чл. 288, ТЗ /която предвижда отговорност на изпълнителя, когато не предупреди възложителя, ако даденият проект е неподходящ или че са необходими промени/, следва, че ответникът като изпълнител не носи отговорност за неудовлетворените изисквания на ищеца, за които ответникът своевременно, още преди сключване на договора е уведомил ищеца.

По изложените съображения съдът намира искът за неустойка по т. 25 от договора за неоснователен. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът има право на разноски, но такива не му се присъждат, поради липса на доказателства разноски да са сторени.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от н***** ООД /Novasail Limited с търговски регистрационен номер: 38008490-000, със седалище и адрес на управление: *****г, против „Т*****“ ЕООД с ЕИК: ***** иск с правно основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД за сума в размер на **2 400 лв.**, претендирана като неустойка по т. 25 от сключен договор от 20.01.2021 г. за изработка на уеб сайт.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд с въззивна

жалба в 2-седмичен срок от връчването му в препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____